

Zip a jeho zápisky: Díl druhý

27. 2. 2007, večer

Hrozný, hrozný, hrozný den. Příšerný, děsivý, přímo děsuplný den. Strašný, šílený, psychopaticko-Laromaniakální den...ha, musím přestat, nebo si vypíšu propisku. Uf. Takže ve zkratce. Co se stalo na obědě?

Ta nová Lara je skutečně kus. Jen tedy...no, jestli můžu naší Laře něco přičíst, co ta druhá nemá, je to vražedný výraz...a intelligence. Naše Lara (dále jen Lara č. 1) se relativně ovládala, i když jí ta druhá neustále častovala poznámkami typu „Jaké to je, být v předčasném důchodu“ nebo „Je krajně nespravedlivé, že mi vývojaři dali mnohem lepší výbavu a schopnosti“. Jen při zmínce, kdy ta nová Lara (dále Lara č. 2) vzdychla, zasněně se zadívala do stropu a pronesla, že její maminka by byla velmi hrdá, kdyby jí teď viděla, Lara č. 1 probodla vidličkou svůj talíř tak, že se rozletěl po celé jídelně.

To samo o sobě ještě nebylo tak zlé. To bych přešel bez problému. Ovšem...Lara č. 2 se pak optala, jestli Lara č. 1 zkoušela sedativa nebo léky na uklidnění. Že prý skvěle zabírají. Lara č. 1 se sebrala, že přinese čaj (už předtím preventivně připoutala našeho Winstona - dále Winston č. 1) k židli, aby. Ten druhý Winston (dále jen Winston č. 2) kultivovaně pronesl, že lord Richard Croft by nikdy nedovolil, aby se takto nehorázným způsobem hostitel ztrapnil před hosty. Pak se zeptal Winstona č. 1, jestli mu nedělá problém v tak pokročilém věku dávat do pořádku tak obrovské panství, že to je zátěž na klouby a že on sám zná vynikajícího lékaře, kterého mu může doporučit.

Náš staroušek vypadal, že ty provazy přetrhne a rozerve hrdlo Winstonovi č. 2 pomocí své zubní protézy. Nakonec se ale uklidnil, když mu Kurtis pošeptal, že se radši půjde podívat, jak Lara připravuje ten čaj. Odešel a my zůstali sami – Winston č. 1, Winston č. 2, já (dále Ten úžasný Zip), ten druhý Zip (dále Prachspřstý padělek) a hmm...Alistar (toho radši pojmenovávat nebudu).

Nepřekvapilo mě, že ten druhý Zip není ani zdaleka takový fešák, jako jsem já. To je detail, který by mi nevadil. Byl z těch všech asi tak nejpříjemnější. Jen měl jednu nehorázně otravnou vlastnost – pořád do všeho kecal. Pořád Laře č. 2 radil. Zdá se mi, že by si bez něj neuměla ani zavázat tkaničky. A Alister? Ten neumí ani na dvě sekundy zavřít zobák. Když těsně po odchodu Lary č. 1 nadhodil, že četl knihu, která pozitivně reflektovala viktoriánské mravy, morálku a zvyky, které se dají selektivně promítat do dnešního života, začala se mi taky otevírat kudla v kapse.

Jistě proto nikoho nepřekvapí, že jsem uvítal, když se vrátila Lara č. 1 s čajem. Neunikly mi vražedné pohledy, kterými častovala Kurtise. Ten s nevinným úšklebkem zasedl ke stolu a pošeptal mi, co se stalo v kuchyni. Našel tam Laru č. 1, jak odklopila jeden obraz a vzala lahvičku cyankáli. Následující momenty nedovedl nějak moc popsat, došlo mi z toho jen, co byly ty řinčivé a dunivé zvuky, které jsme slyšeli.

Poté, co Lara č. 1 hodila po Kurtisovi poslední kuchyňskou pánev a on ji pomocí telekineze uložil do skříně (a káravě Laru č. 1 napomenul, co by tomu asi řekl Kuchař...tedy, Winston), poté, co lahvičku s jedem našel venku a spravil vysklené okno, se naše archeoložka, nyní již v absolutně soptícím stavu, odhodlala jít podávat neotrávený čaj. Předtím ještě Kurtise zavřela do lednice, ale co čert nechtěl, ta telekineze je zrádná. Otevřel si.

Pravda, někteří trochu kazili příjemnou atmosféru večere. Ve zkratce, ten ukecaný bl- tedy, myslím Alistera! Ale nic proti němu nemám, když mlčí. Což je docela škoda, protože ještě nemlčel.

No, zkrátka, Lara č. 1 pozvala Laru č. 2 a její poskoky, aby druhý den došli k nám do panství, že se chce s Larou č. 2 poměřit ve schopnostech. Lara č. 2 se usmála, zeptala se, jestli má Laře č. 1 přinést lékárny. Lara č. 1 odsekla, ať se ta druhá nestará a hlavně si nezapomene

svůj lak na nehty. Lara č. 2 se optala, jestli si má brát i magnetický hák a výbavu, nebo jestli na to Lara č. 1 nestačí. Lara č. 1 odpověděla ledově, že ona se spoléhá na své schopnosti, ne na hafo technických serepetiček a výstřih až do kolen. Na to Lara č. 2 zareagovala uraženým mlčením, slovy „Tak tedy zítra“ a odplula jako načuřený bitevní křižník.

A to bylo z dneška vše. Lara (teď už ta naše) je teď v tělocvičně a trénuje. Kurtis se strachuje, jestli po nás naše děvče nebude chtít, abychom prováděli nějaký obřad černé magie a pomocí Voodoo panenek indisponovali Laru č. 2. Winston je jako vyměněný, pobíhá po panství, leští si tác na čaj, ukradl Laře brokovnici a mumlá si, že nejen Lary si poměří síly. Myslím, že Winstona č. 2 vyzval na souboj hned, co se naše Lara otočila. To by vysvětlovalo, proč Winston č. 2 odplul za Larou č. 2 jako...no, jako děravá, ale taky načuřená kanoi.

A já? Já očekávám zítřek s velmi velkými nervy.

28. 2. 2007, ráno

Tak tohle musím psát stylem reportáže, protože toho bude hodně a asi bych si to nezapamatoval. Děsím se. Ale zároveň se i těším. Naklepej jí kokos, psychopatko! Naše Laro. Hehe.

Takže, dobrý den! Hlásí se vám Zip the Gorgeous z panství v Surrey! Sešli jsme se dnes, abychom porovnali schopnosti Lary Croft (přezdívanou the Psychopatic Tomb Raider) od Core Design a Lary Croft (přezdívanou Lara Fňuk) od Crystal Dynamics! Obě Lary stojí před překážkovou dráhou. Lara č. 1 dává přednost Laře č. 2...měří se správnost překonání překážek, samozřejmě čas a také dotyky na zemi. A samozřejmě i umělecký dojem. Lara č. 1 odchází kamsi...nevidím ji...a Lara č. 2 startuje!

Běží, skáče na první překážku, zachytává se na další, šplhá vzhůru...velmi dobrý čas, velmi dobrý...a už vidíme Laru č. 1, vyšplhala na překážku, kde se dá přešplhat po stropě, i když Lara č. 2 pravděpodobně použije magnetický hák...také že ano, napřahuje se, vidíme jedno zhoupnutí, nabírá k dalšímu...a Laře č. 1 se objevuje v rukou jakýsi...jakýsi blyštivý předmět! Bože, to jsou nůžky!

S ďábelským výrazem šmiká šňůru magnetického háku...Lara č. 2 si toho všímá, ale pozdě...a letí po hlavě do vody! Plave dál...velmi dobře...ten hák ji asi zpomaloval, běží už rychleji...podplazila se pod sníženým stropem...z obou pistolí pálí do terčů...musela vystřílet alespoň 50 kulek! Ale už jsou terče pryč a ona dobíhá, ano, dobíhá do cíle! Konec! Takže čas jsme tu měli 2 minuty 39 sekund, velmi dobrý čas. A teď Lara č. 1.

Znuděně, skoro až posměšně si prohlíží zmáčenou a uřícenou Laru č. 2, klidně stojí na startu...a začíná! Elegantně se přehoupla na druhou překážku, šplhá výš, přeskakuje plošinky...páni, taková plynulost a elegance se jen tak nevidí! A je u onoho osudného lana...a co to nevidím, nahoře na ni čeká Lara č. 2 s mačetou, kterou jí chce podříznout provaz! Tomu se říká pomsta! Lara č. 1 se drží jen jednou rukou, vytahuje pistoli, střílí jednu kulku...a ta trefila levou část plošinky, na které leží Lara č. 2! Plošinka padá, Lara č. 2 s jekotem také, chytá se lana pod Larou č. 1...Lara č. 1 skopne Laru č. 2 dolů, zhoupne se a plave dál...plazí se nízkým prostorem, pálí zbraněmi do terčů – to je neuvěřitelné, jedna kulka = jeden prostřelený terč! Sprintuje dál...a je v cíli! 2 minuty 24 sekund! Nádherný výsledek!

Ale něco se děje...Lara č. 2 odmítá výsledek, že Lara č. 1 fixlovala, vyzývá ji na pěstní souboj! Krouží kolem sebe a toto je zkrátk- bože!!!

---později---

Jsem unavený. Unavený, promočený, rozmlácený. Ale sakra spokojený. Asi bych se měl vrátit k tomu, co se stalo. Tento záznam dávám dohromady pomocí všech účastníků, co patří na mou stranu, protože jsme nikdo nestíhali dávat pozor na všechny zbylé. Takže? Lara č. 1 se ohnala po Laře č. 2, ta stála na místě do té chvíle, než na ni Padělek zařval „Skrč se!“ Uhnula, ten samý na ní zaječel „Zaútoč zleva!“ a tak to šlo dál. A náhle se nám naskytl fantastický pohled. Kurtis přivolal telekinezi polštář a nacpal ho skoro celý Padělkovi do úst. Po tlumených dusivých zvucích se otočily obě Lary a viděly, jak Winston č. 2 páčí polštář z Padělka. To ovšem bylo rychle zapomenuto ve chvíli, kdy Winstona č. 2 přetáhl po hlavě tácem na čaj Winston č. 1. Winstonové se spolu začali mlátit, Padělek se zatím stačil zbavit polštáře a skočil po mně. Já ho začal škrtit, on po mně hodil hrst prachu...no, prostě typická bitka.

Netrvalo dlouho a v celém panství se válčilo. Lara č. 1 poslala pravým hákem k zemi Laru č. 2, ta jí podkopala nohy a hodila ji do bazénu. Lara č. 1 se z něj vydrápala a začala Laře č. 2 mlátit hlavou o skokanské prkno. Mezitím bylo vidět, jak po sobě Winstonové hází květináče. Winston č. 2 pomalu ustupoval, zatímco Winston č. 1 ho s fanatickým výrazem zaháněl do kuchyně, zdálo se, že poprvé chce vyzkoušet trik Lary č. 1 na někom jiném, než byl on sám. Za pár minut se ozvalo tiché klapnutí dveří lednice a vítězoslavný řev. Winston č. 1 poté proskočil oknem a zavěsil se Padělkovi na záda. Ten ho setřásl a náš staroušek se odšoural kamsi pryč, dostal zajímavý nápad.

Kurtis se na chvíli vytratil ze scény, ovšem, jen k tomu, aby se vrátil ještě s větším překvapením. Než jsme se nadáli, stál na té nejvyšší překážce, přímo nad vodou, a svou starou známou telekinezi vytáhl Alistara za kotník až k němu, aby visel hlavou dolů nad vodou. Alistara to tak rozhodilo, že upustil své vydání Moderní archeologie dnes a její teorie, začal sebou házet jak šílený a ječel tak vysoko, že by se za to nemusela stydět ani Janice z Paříže. Kurtis ho pak s ďábelským úsměvem hodil do vody a slastně přivřel oči, když se ozvalo žbluňknutí.

Mezitím mě Padělek dost hnusně udeřil do brady, takže jsem viděl samé hvězdičky. Ovšem, Winston č. 1 nezklamal a proud ze zahradní hadice, kterým začal kropit Padělka, mi dal dost času na to, abych na něj skočil a hodil ho na jeden z prostřílených terčů.

Lara č. 1 a Lara č. 2 zatím urputně bojovaly. Úplně zapoměly, že mají pistole, třískaly se ručně a že to vypadalo dost dobře. Lara č. 2 se vyhnula ráně Lary č. 1 přemetem, Lara č. 1 jí přesně po dopadu nakopla a Lara č. 2 narazila do jedné překážky. Lara č. 2 poté nabrala Laru č. 1 v běhu a ta se držkopádu vyhnula parakotoulem, který zakončila působivým tygrem, protože nepočítala s tím, že je v dosahu dopadu schod.

To bylo poslední, co si kdokoliv z nás pamatuje. Pak je vše trochu ztemnělé. Víme jen, že jsme se probrali v nemocnici. Výsledky jsou následující – Winston č. 2 má silné podchlazení. Winston č. 1 má jen roztrhanou košili, jak proskočil oknem, jinak fajn. Padělek je přiudušený, má hodně pohmožděnin a tou vodou zničený účes. Lara č. 2 má monokl, naštíplou holeň a spoustu modřin. Já mám pořád ještě oči zarudlé od toho písku, ale jinak je mi dobře. Kurtis má naražené rameno, protože když sledoval, jak se Alistar hrabal z bazénu, smál se tak, že spadl za ním. Když už mluvíme o Alistarovi, ten je přiutopený a pohmožděný, jinak v pohodě. A naše Lara? Ta má modřiny snad po celých končetinách, pohybuje se trochu toporně a se zasykáváním, ale má hroznou radost, že Lara č. 2 skončila mnohem hůř.

Takže tu všichni sedíme na balkoně u Lařiny ložnice. Winston nám na promáčklém tácu donesl čaj (při pohledu na tác se usmívá a stále si mumlá „Ta ale sedla“), mažeme si pohmožděninu Kostivalem a znovu si vyprávíme kousky souboje. Lara se po dlouhé době zase směje a včera jsem jí přistihl, jak si s pískáním do místnosti s trofejemi nese botu, kterou tu ztratila ta druhá Lara. Kurtis je právě venku a zakládá oheň, půjdeme opékat. Myslím, že

hodlá slavnostně přiložit tu knihu, co si tu Alistar...hmm...zapomněl. Říkal, že to bude reflektovat jeho viktoriánské mravy v pravém světle dnešního realismu. Já s Winstonem nacvičujeme slavnostní popěvek, který jsme zatím nazvali Hrdinové Surreyští, bude mít premiéru u táboráku.

Zkrátka, deníčku, je dobojováno! Juch!